

ÚTRAVALÓ

Gyúró – Tordas – Martonvásár

XIII. évf. 48. szám

2024. december 22.

„Betelt az idő és elközelített már az Isten országa:
térjete meg és higgyetek az evangéliumban.” (Márk 1,15)

Már egészen közel látjuk az Úr Jézus érkezését, egészen annyira, hogy ma már nem is egy próféta, vagy angyali szó van előttünk, hanem az Úr Jézusnak a szava. Az első szavak, melyeket Márk, az időrendben első evangélista rögzít számunkra. Mit árul el az érkező, szolgálatba lépő Uról ez az ige? Most még adventi füllel és adventi gondolatokkal közelítsünk öhozzá, hogy mit mond el az Ige az érkezőről?

Az első megállapítás, hogy Isten az ő idejét akarja elhozni a mi időnkbe. Az advent eleve idői jellemzőkkel bír, hiszen egy időtartamot jelöl, melynek talán mindnyájunk számára megvannak a maga rituáléi. Együttal az egyházi év kezdetét is jelöli újra és újra. Ahogy egy naptári évben is, mindig vannak ismétlődő események, s talán mi is éljük, hogy semmi új nincs a nap alatt. Ebbe, a mi földi időnkbe érkezik el valami új, az Isten ideje. Amikor ő belép a mi világunkba, amikor kezdeni akar valamit velünk. A történet leírása tele van Isten tetteivel: János megjelenésében, majd háttérbe szorulásában, Jézus elindulásában: nem emberi tettek sorozatát őrzik itt a Szentírás, hanem Isten idejének eljövételét. Minősített idő, mely sürgetően hív: ne maradj le arról, amikor az Úr van itt!

A következő megállapítás, hogy Jézus más irányba hív bennünket, a megtérés üzenete, mely jelen van Jánosnál, Jézusnál is hangzik. János konkrét életmód-váltásra ad tanácsokat, ahogy olvassuk Lukács leírásában. Pál az egész folyamatot lényegében foglalja össze, amikor azt írja: *változtatok meg értelmeket megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.* (Róma 12,2) Különösen nehéz ennek kérdése számunkra, akik eleve úgy tekintünk magunkra, hogy a jó úton haladunk, talán még nagyobb kihívás, mert csak egy kicsit engedünk a jóból, egy kicsit módosítjuk a határokat: „Ez még belefér.” „Én sem lehetek tökéletes.” és ehhez hasonlóak megfogalmazódnak. Ilyen esetben jó kritikusak lennünk önmagunkhoz, és igyekezni az irányt frissíteni.

Végül az is feltűnik, hogy az Úr Jézushoz tartozásban új indítást kapunk. János még úgy hirdette: a fejsze a fák gyökerén van: Isten ítélettel érkezik. Mintha a félelem adná a fő motivációt a megtérésre. Az Úr Jézus érkezésével az Istenre találás motorja az örömhír, az evangélium lesz. Jézus a hit tárgyaként nem az ítéletet, a rettegést, hanem az örömet hirdeti: a szabadulás örömét, mely a bűnök, a szenvedélyek alóli megszabadulást, a betegségekből való gyógyulást, a mi emberi lázadásunk következménye alóli menekülést jelenti, ahogy a Megváltó kifejezés is hirdeti számunkra az első karácsony éjszakáján az angyali üzenetből.

Mennyire más ez a motiváció: az Úr Jézus ezzel az örömhírral hív magához, az ő országa erőterébe bennünket, mert itt van az Istentől elrendelt idő, hogy életünk iránya, a mi figyelmünk öhozzá vezessen, hogy az ő országának örömeiben osztozhassunk mi magunk is ezen az ünnepen. Ámen

HIRDETÉSEK

1. Alkalmaink

Délután 16 órakor presbiteri bibliaóra készülünk Nikodémus Antaléknál. A holnapi napon visszük el idősebb testvéreinkhez a gyülekezet karácsonyi köszöntését.

December 24-én Szenteste 16 órakor Gyúróon tartunk családi istentiszteletet.

Az ünnep mindkét napján 9 órakor Martonvásáron, 10.30-kor Gyúróon lesz ünnepi úrvacsorás istentisztelet. Legátus is érkezik közénk: Bóra Eszter, II. éves teológus. Készüljünk imádságos szívvel az érkező ünnepre!

Az ünnep után vasárnap megtartjuk istentiszteleteinket. Az óévet 18 órakor kezdődő istentisztelettel búcsúztatjuk, az új évet vasárnapi rendben köszöntjük.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünk és életünk őriző pásztora!